

Sygn. akt V Cz 3263/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SO Bożena Miśkowiec

SO Joanna Staszewska

SR (del.) Jerzy Kiper

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym dnia 12 października 2012r. w Warszawie

sprawy z wniosku G. W.

z udziałem Skarbu Państwa – Ministra Spraw Wewnętrznych, Skarbu Państwa – Ministerstwa Sprawiedliwości,
Skarbu Państwa – Ministra Skarbu Państwa

o zawezwanie do próby ugodowej

w przedmiocie zażalenia uczestnika Skarbu Państwa – Ministra Skarbu Państwa na postanowienie Sądu Rejonowego
dla Warszawy Mokotowa

w Warszawie z dnia 19 czerwca 2012r., w sprawie I Co 380/12

postanawia :

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od wnioskodawcy G. W. na rzecz uczestnika Skarbu Państwa - Ministra Skarbu Państwa kwotę 7.200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
2. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika Skarbu Państwa - Ministra Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt V Cz 3263/12

UZASADNIENIE

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 186 § 1 k.p.c. „jeżeli wzywający nie stawi się na posiedzenie, sąd na żądanie przeciwnika włoży na niego obowiązek zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową”. Zatem obowiązek zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową obciąża wnioskodawcę, jeżeli nie stawi się na posiedzenie pojednawcze. Przepis ten zmierza do zapobieżenia zarówno lekkomyślnemu składaniu wniosku o wezwanie o pojednaniu, jak i lekkomyślnemu traktowaniu samego postępowania pojednawczego. Wysokość tych kosztów winna być ustalana na podstawie założeń art. 98 § 2 i 3 k.p.c.

Z powyższą sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, albowiem na posiedzenie w dniu 19 czerwca 2012 r. nie stawił się wzywający do próby ugodowej, mimo prawidłowego doręczenia. Jego nieobecność nie została też usprawiedliwiona. Stawił się jedynie uczestnik Skarb Państwa – Minister Skarbu Państwa, działający przez profesjonalnego pełnomocnika, który wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższy przepis w sposób jasny określa sytuację, w której strona wzywająca jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi koszty wywołane próbą ugodową. Dlatego nie powinien on podlegać wykładni rozszerzającej lub zawężającej. W niniejszej sprawie nie zachodzi też szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c. uzasadniający nie obciążanie kosztami wywołanymi próbą ugodową.

Jak słusznie podnosi w zażaleniu uczestnik, Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił tego, iż wnioskodawca dochodził zasądzenia świadczeń majątkowych na swoją rzecz, tj. kwoty łącznej 4.000.000 zł. W związku z powyższym, Sąd Rejonowy przy obliczaniu niezbędnych

kosztów zastępstwa procesowego, powinien zastosować przepis z § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, tj. przyznać uczestnikowi postępowania kwotę w wysokości 7200 złotych.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd drugiej instancji orzekł na podstawie § 6 pkt. 4 w zw. z § 12 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.